

בטחון שבוועי

לכבוד הנגיד מר
יוסף חיים ואזנה שליט"א

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק
מהגה"צ רבי יהודה מאנרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת חוקת תשפ"ו

לדחפוך מר למרתוק!!

ותמת שם מרים ... ולא היה שם מים לעדה. הכלי יקר מפרש שאצל מרים לא נכתב ויבכו אותה, משמע מזה שלא הספידו אותה כראוי, אלא ותמת שם - ותקבר שם, במקום שמתה שם נקברה, ונשכחה כמת מלב. ולכן נחסר להם המים כדי שיבינו שהמים כל הארבעים שנה היו בזכותה. והנה השם שלה 'מרים' מעורר שאלה; איך אפשר לחיות עם השם הזה שכולו מרירות?? עוד מצאנו, שכשקבלו מים פעם ראשונה, עוד לפני בארה של מרים, המים היו מרים, ולכן לנצח נשאר שם המקום 'מרה'. למה חשוב כל כך לזכור את המרירות שהיתה, וכי לא היה יותר טוב לשכוח ממנה? והנה, דוקא במרה למדו הרבה תורה! שם שם לו חק ומשפט; שבת, דינים ועוד. מכל זה אנחנו לומדים יסוד גדול. אצל יהודי מרירות אינו חסרון; מרירות הוא תמיד הכנה לדברים טובים!

ועי' דברים נפלאים בכלי יקר בפ' בשלח על הפסוק ויבאו מרתה שכתב, שהתורה תחילתה מרה ונקראת תושיה שמתשת כחו של אדם. ורז"ל אמרו למה נמשלה תורה לזית, מה זית תחילתו מר וסופו מתוק, אף דברי תורה כן. והיות שעם ישראל היו כמו חולים על ידי קניית אמונות רעות שקנו במצרים, ורצה הקב"ה לרפאותם ע"י קבלת התורה. אלא שהתורה נמשלה לזית, כי ראשיתה מרה כזית, ויש לחוש פן ואולי יהרהרו בני ישראל בלבם לאמר "איך יתכן לרפאות דבר מר בדבר מר?", והרי חולה שאינו מאמין אל הרופא ימאן לקבל התרופה שהוא נותן. על כן הביאם השם לידי נסיון, והקרה לפניהם ענין מי מרה שנמתקו בדבר מר. ובזה ניסה

אותם ד' אם יאמינו שבכח א-לקי עשה משה את הדבר הזה, אז יאמינו ג"כ שעל ידי התורה יומתק מרירות הנפש, כי כמו בחולי הגוף כך בחולי הנפשות, ועי"ז יהיו ראויים לקבלת התורה.

אי אפשר לגדול בלי המרירות שיש בחיך!

היהודים הצדיקים שמבינים שכל הדברים הממררים את החיים, כולל גם אנשים מציקים, הם רק נסיונות, יש להם חיים הרבה יותר טובים ונוחים. הם מכירים באמת של מה שמסתתר מאחורי המקרים; דהיינו שהכל הכל הכל, זה רק השי"ת בכבודו ובעצמו שמנסה אותך! הם אינם מתייאשים כל כך מהר כי הם יודעים שזה רק נסיון! מרים גאה בשם שלה! כי כל מהות חייה הוא לעמוד בנסיונות המרים, להתעלות על ידם, ולהפוך את המר למרתוק!

המצב שלך, תפור במיוחד בשבילך, לפרטי פרטים, בין אם אתה אוהב את זה או לא, ואם היה לך את המצב של מישוהו אחר זה היה הדבר הנורא ביותר בשבילך!!! בפרשיות האלה אנחנו שומעים את המילה 'תלונות' בתורה עשרות פעמים, כי זה עיקר היהדות להאמין באבינו שבשמים ובמה שהוא עושה לנו, שהכל לטובה! לפי זה אנחנו מבינים כמה חשוב לזכור תמיד את השם 'מרה' כי המרירות של התורה, גם לדורות הבאים, מביאה את הרפואה וההצלחה. אנחנו חייבים להיות מוכנים לסבול את המרירות שיש בתורה בתחילתה כנ"ל מחז"ל, וגם מה שכל אחד סובל במשך חייו, צריך לקבלו באמונה ובאהבה.

6 דרכים איך נזכה למדת הבטחון

א. הדרך הפשוטה, ללמוד הרבה מוסר על בטחון בקול, בנחת, ובניגון. תתעכב במיוחד על פסוק או פסקא שאתה מרגיש שהוא מעורר אותך. יש שלוקחים פסוק ושרים אותו לעצמם חצי שעה, כגון הבוטה בד' חסד יסובבנו. ואפילו לשעה שלימה. היו גדולים שעשו כן יום אחרי יום, ואפילו במשך שנים! עי"ז מתחזקים לראות טוב במצב מסויים או באופן כללי על החיים.

הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל אמר לי שהוא היה חוזר מאות פעמים על הפסוק לב טהור ברא לי אלקים. "וכל השמשון פינקוס בא מזה!!" עכ"ל

ב. לקחת פסוק על בטחון ולעיין בו הרבה בעומק עם המפרשים, זה יכול להביא בטחון, ובמיוחד אם אתה מחדש בהבנת הפסוק. (מהתהלים או תנ"ך). אם אתה משקיע בזה חצי שעה כל יום, זה יביא תוצאות יפות עם הזמן.

ג. לרשום ההשגחה פרטית שאתה מרגיש ורואה בחיך, ולדבר על הנסים (של השגחה) שהיו לך בעבר (או נסים שהיו לאחרים) יביא לחיך עוד ועוד נסים, במיוחד אם אתה מספר השגחות דומים לישועה שאתה צריך - כגון ישועות בפרנסה כשאתה צריך פרנסה, וניסי רפואה בזמן הצורך לרפואה.

ד. אם אין הכרח גמור, אף פעם אל תדבר שלילי. אף פעם אל תאמר "כמה גרוע המצב" וכדומה. תמיד תחשוב טוב

מרים וכלב

והנה למרים היה עוד שם: עזובה. הגמרא בסוטה (י"ב.) מפרשת שכולם עזבו אותה ולא רצו להתחתן עמה, כי היא היתה מאוד חיוורת, עד שבא כלב ונשאה וריפא אותה, ע"ש. יתכן שיש בזה רמז שגם אנחנו מנסים לעזוב ולברוח מהקשיים שלנו, וחושבים 'הלואי שלא היו כלל'! אבל כלב לא ברח מקשיים, אלא אדרבה הוא התנדב לקחת את 'עזובה-מרים'.

ומה כלב הרויח מזה? בפסוק ב' שלח: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו, ופ' האור החיים הק' והמלבי"ם, שהיתה לו בתחילה יצה"ר כמוהם אלא שהתגבר עליו. כלב כבר למד להיות חייל גבור! הוא אינו מפחד מקשיים, אלא משתמש בהם כדי להתעלות, ועי"ז זכה להנצל מעצתם ולהתעלות עד שנקרא על ידי השי"ת 'עבדי כלב' לנצח נצחים!

[יש עוד פ' עי' בספר מקדש הלוי להרב יוסף צבי הלוי דינר זצ"ל מלונדון, בתחילת פ' שלח על ויקרא משה להושע והושע ש'רוח אחרת' (בלשון נקבה) מרמז על אשתו מרים, שהיא עזרה לו להיות חזק. ונמצא א"כ, שדוקא ע"י שלא נרתע מהקושי להתחתן עם מרים, זהו מה שעזר לו בסוף להתגבר על הנסיון האדיר הזה, ולחיות ולהיכנס לארץ ישראל וכו'!]. כמה מתאים שדווקא מרים תהיה אמה של מלכות, יחד עם בעלה כלב, שניהם זכו שדוד המלך [שהיה חייב לדעת לעמוד בקשיי היצר, שהרי נולד ג"כ אדמוני, ובמזל מאדים, עם יצר הרע כמו עשיו(!)] יהיה מצאצאיהם. והוא ג"כ הפך את עצמו להיות נעים ומירות ישראל!

דוד מלכנו

לדוד המלך היו יותר נסיונות ממה שאנחנו יכולים לתאר, ובחלק גדול מחייו הוא היה נרדף, ע"י משפחתו, ע"י חמיו ועל ידי הבן שלו!! הרודפים כולם היו אנשים חזקים, וגם גדולי ישראל, וגם היו הרבה מגדולי התורה שהיו נגדו! ובכל התקופות, במה דוד עצמו היה עסוק? בשירה!! והוא זכה להיות המשוור של כלל ישראל לכל הדורות. ובשירי דוד עבדך נהללך ונשבחך וכו'. ספרתי לכל הפחות 14 פעמים שהמסילת ישרים מציין את דוד המלך, וזהו יותר ממה שהוא מביא מכל האבות ומשה רבנו! דוד המלך הוא הדוגמא שלנו לדורות עולם. המלך, לבו הוא לב כל קהל ישראל (במבואר ברמב"ם מלכים ג-ו) ודוד הוא העיקר; כולם אינם אלא מלכי בית דוד.

המלך הוא מעל העולם הזה ונסיונותיה, מעל הקנאה, התאוה והכבוד שמוציאין את האדם מן העולם. הוא שולט על עצמו, ולכן ראוי שימלוך על כלל ישראל. וזה הוא מה שמונח מאחורי 'שירה'. היא משמחת ומרוממת את האדם מעל הקטנות של העוה"ז, עולם השקר, ומחברת אותך לאמת הא-לקי, לטהרה של הזך מהנגיעות ומהמשיכה לארציות ולקטנות.

יש לך רייים קשים או יצר הרע קשה?

תסתכל על דוד, ותתלמד לשיר זמירות!! תלמד לצחוק על הקטנות של כל הנסיונות שלך! תעשה מזה עסק שלם, ותלמד שער הבטחון.

ומחשבות שמחות ותדבר דיבורי בטחון. למילים שלך יש כח (כח הברכה) והרבה פעמים הם יתקיימו.

ה. אנשים שתמיד מודים להשי"ת, הם יותר קרובים, ויותר קל להם להגיע לבטחון. (הנצי"ב כ' בפרשה שהנויר מביא לחמים כמו בקרבן תודה להודות להשם שזכה להתעלות).

ו. לפעמים (מצבים מסויימים, אנשים מסויימים) צריך להשקיע הרבה שעות, עד שיתחילו להרגיש את הבטחון. תזכור: להגיע לבטחון - זהו התכלית שהגענו לעולם הזה והוא הרבה יותר חשוב מעצם הישועה שאתה צריך! יש סגולה שאם עבדת קשה להגיע לבטחון, אף אם לא הרגשת בטוח בסוף, בכל זאת הקב"ה ישלח לך ישועתך על ההשתדלות וההשקעה להגיע לבטחון!

סיפור. אדם היה בבית חולים עם מחלה קשה. הרופאים אמרו שהמצב אינו נראה טוב. הוא ישב והמתין לתוצאות של בדיקה עם פחד. כשחברים שלו הגיעו לבקר הוא הכריח את עצמו לומר שהכל בסדר. אח"כ הגיעו עוד חברים, והוא המשיך לדבר חיובי. שיהיה טוב וכו', ובפעם הזאת הוא באמת הרגיש בלבו יותר חיובי על המצב, אח"כ היתה קבוצה שלישית וכשדיבר איתם הוא כבר הרגיש בטחון בלבו באמת. ואכן התוצאות הגיעו עם הבשורה הטובה שרצה לשמוע!

זה מה שבעיקר משך אותי לנובהרדוק; הם התלמידים של דוד המלך, וצוחקים על העולם הזה, ואוהבים את קשייהם ואת שונאיהם, כי הם מבינים שרק ע"י הנסיונות אנחנו גדלים. כשאנחנו עוברים על ספר התהילים הקדוש, אנחנו רואים כסדר כל מיני צרות שאדוננו דוד עבר בחייו. אבל מכיון שהוא תמיד רץ אל השי"ת ובטח בו, הוא נהפך לבעל הבטחון הגדול עם שמחת חיים - דוגמא לכולנו!

ונביא דוגמא אחת קטנה: בתהלים פרק ס"ג: [מזמור זה חברו דוד המלך בהיותו שרוי במצור ובמצוק במדבר יהודה השומם והיבש בלי מים וכו' אך הוא שוכח מצמאוננו הגשמי ומשאר צרותיו, וכל כולו כמה ומשתוקק לשוב אל חצרות ד'... הועתק מהתהילים המפורש בתחילת הפרק] ובתוך השתוקקותו לד', הוא אומר: אם זכרתך על יצועי באשמורות אהגה בך. כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן (בתוך הצרה דוד המלך מרנן!), דבקה נפשי אחרך בי תמכה ימינך!

נקודה נוספת בנובהרדוק היא הטבה במקום הקפדה - אם זה א' בתוך הבית שמציק להם, הם ממש מאושרים ומחפשים לקיים איתם 'הטבה במקום הקפדה' (היינו, שבמקום שהטבע מחייב להקפיד, העובד יעשה דווקא להיפך, להיטיב איתו! וזה מפורש בחוה"ל שער הבטחון פ"ד (בסוף ד"ה אבל פירוש החלק השלישי), וז"ל: אבל ענייני

בטחון והמתקת הזמירות

ברכת המזון אפילו על כזית, אע"פ שלא שבענו. אפשר לומר בדרך הדרוש, שיהודי שאינו שבע, ובכל זאת מברך באותו נוסח כמו כשהוא שבע, אותו השי"ת אוהב! יעקב אבינו אמר 'יש לי כל', אף כשהיה נדרף מעשיו ומלכך. הנה יש אלמנה צדקת, שבמקום להיות במרירות, היא מודה להשם שב"ה לפחות היא זכתה להתחתן ויש לה ילדים מתוקים! או נערה רווקה שעוד לא מצאה זוגה, והיא מודה לד' שאין לה את הלחצים שיש בבית מלא ילדים, כי כך כתב בחוה"ל שער הבטחון פ"ד בפירוש החלק השלישי, שכל אדם חייב לחפש את המעלות שיש במצבו העגום, על אף שהוא באמת היה רוצה הרבה יותר את המצב השני.

הבטחון הוא להרגיש שזהו המצב הטוב ביותר, כי באמת השי"ת עושה בשבילנו המצב הטוב ביותר שיכול להיות, אע"פ שאין לנו בזה שום הבנה. ועל ידי שהאדם מחפש את נקודות האור שבכל זאת יש לו, והוא יודע שבאמת הקב"ה סידר לו את הכוכבים המאירים האלה לטובתו, על ידי זה הוא יראה את טוב השם, ולאט לאט יזכה להתקרב להשם מתוך החושך ולהרגיש את טובו ית' באמת בכל מהותו! כל אחד יכול להרגיש שבע אם הוא רק ילמד את המוסר הנכון שמלמדו דעת במצבו; את המוסר שהוא צריך כדי להרגיע את נפשו!

סיפור:

פעם היה יהודי שאשתו היתה בעלת מדות רעות במיוחד, וציערה אותו מאוד! בצערו, הוא הלך לרבינו האריז"ל, והוא גילה לו שבגלגול הקודם, הוא ציער את זוגו, ולכן עכשיו, כל פעם שאשתו מצערת אותו, זהו כפרה גדולה בשבילו, ומצילתו מגיהנום קשה. מאז, הוא שמח על כל צער וצער כעל שלל רב, והתחיל להביא לה מתנות על העבודה הנפלאה שהיא עושה בשבילו!

אשתו התפלאה על הנהגתו החדשה, עד שהצליחה לשמוע ממנו את דברי האריז"ל. כששמעה שהיא עוזרת לו, ע"י מדותיה הרעות, היא התחילה להיות נחמדה אליו, כדי שלא יינצל מהגיהנום!! הוא מיהר לחזור להאריז"ל על האסון הגדול שהפסיקה לצערו! איך יתכפר על עוונותיו מעתה? האריז"ל ענה לו שכבר השיג את כפרתו, ומעכשיו יהיו לו חיים טובים!

כשספרתי את הספור הזה לנכדי הצעיר, הוא שאל איך יתכן שבשבועות האחרונות, כשהוא הבין כבר את טובת הצער, שזה מילא את סאת כפרתו, הלא בתקופה זו, לא היה לו צער? עניתי לו עם יסוד גדול שכתב הסבא מנובהרדוק זצ"ל במדרגת האדם (מאמר ובחירת בחיים פ"ב). שכמו שייסורים קטנים (כגון שהוציא מטבע שלא רצה) אע"פ שהוא אינו שם לבו עליהם כלל כמעט, עולה לו ייסורים כמבואר בגמ' (ערכין ט"ז:), כך ייסורים גדולים אצל האדם השלם שהוא למעלה מן הייסורים, ואדרבה אצלו הייסורים הם לשמחה גדולה, מ"מ כיון שאצל העולם נחשבים לייסורים, גם בעל הבטחון לא יפסיד תועלת הייסורים, לנקות עון. ואדרבה ירויה בכפליים, גם שמנקה עוונותיו, וגם יתעלה עי"ז ויכול למשול ברוחו, ולהתגבר על צערו, לבלתי לבעוט בגזירת השם, ולמאס בדינו.

אויביו ... יבטח בענייניהם על הבורא ית', ויסבול חרפתם ואל יגמול להם כפעלם, אך יגמולם חסד ויעשה להם כל מה שיוכל לעשותו מן הטוב, ויזכו בלבו שתועלתו ונזקו ביד הבורא יתעלה, עכ"ל. כל הדברים האלה הופכים את המרירות של החיים - למתוק מדבש, ובמקום להתרחק על ידי הקשיים מד' ח"ו - אדרבה דווקא מהמצבים האלה הוא מתקרב להשם יותר מהכל! והנה מצאנו שגם דוד וגם מרים שרו באופן מיוחד ותקח מרים הנביאה את התוף בידה וכו' שירו לד' כי גאה גאה. וכן דוד עם הכינור תמיד מהלל ומזמר לפני השם.

שבירת המידות

פעם רבנו גרשון ליבמן (ראש ישיבת נוהרדוק בצרפת, ומתלמידו הסבא לפני המלחמה) רצה ללמד את תלמידיו מהו העיקר בחיים. הוא הסתובב והסתובב ועשה את עצמו כמוטרד ומחפש משהו. התלמידים כמובן נגשו אליו לשאול מה הוא מחפש, אולי יוכלו לעזור לו. הוא השיב עם הקול המוסרי שלו: אני מחפש הזדמנות לשבירת המידות!! הוא היה תמיד בשמחה עילאה, כי הוא שאב חיות נפלאה מכל שבירת המידות. הוא פעם אמר באידיש: "איך האב א אויסגעשריגער הארץ" דהיינו שמרוב שלמד מוסר בהתפעלות הנפש ושפתיים דולקות, הלב שלו היה כבר "צעוק" דהיינו 'חלול' מרוב צעקות המוסר. אבל המוסר גרם לו שמחת חיים באופן שמי שלא הכיר אותו אינו יכול לתאר! עד ראייה סיפר שבשואה, על אף כל מה שסבדל בידי הרשעים הארורים, הוא היה שמח עוד יותר מתמיד! והיינו משום שכל כבישת היצר היה עוד חיבור של אהבה עם השי"ת!

זהו מה שאנו למידים ממרים ומדוד המלך, וזהו מה שזכיתי לראות וללמוד בנובהרדוק (הן בצרפת והן אצל זקני תלמידי הסבא שהיו בביהמ"ד 'בית יוסף' בבורו פארק). אתה חייב להשיג נגיעה ברוממות הזאת על ידי השקעה בהרבה מוסר מתוק! תשב ברוגע, בזמן ובמקום שלא יפריעו לך, ותחזור לעצמך את יסודות הבטחון ושמחת שבירת המידות, עד שהדברים יהיו אצלך מציאות! ועיין בלשונו הזהב של רבנו יונה (בשערי תשובה שער א' אות ל"א) כאשר ישבור האדם תאוותו גם בדברים המותרים, בזה תצלח הנפש והמידה הזאת תערב לה, כי ירים השכל ידו וגבר! עכ"ל ט.

השירה

השירה והזמר מרים אותך מעל כל השפלות והטפשות של עוה"ז ותאוותיה, מעל הפחד מהאנשים כאן ומעל הדאגה והלחץ שאנשים עוברים על כל צעד ושעל. אנשים שיש להם אמונה ובטחון, הם תמיד בשמחה, ואפילו במצבים שאחרים בוכים בהם. בשלשה מקומות בש"ס מצינו שרבי עקיבה משחק כשאחרים בכו (עי' גמ' סוף מכות, ובסנהדרין קא. וע"ע ילקוט תהלים פ' ט"ו). נחום איש גושן, במצבים הנוראים ביותר, שעומד לפני מלך רשע עם מתנה של עפר (!), נשאר רגוע ושמח בעולמו - עם אביו שבשמים! חז"ל אומרים שהקב"ה נושא פנים לישראל, משום שאנחנו מברכים

בטחון בדרך נובהרדוק

הכרתי בעלי מוסר גדולים (המשגיח רבי נתן וואכטפויגעל זצ"ל ועוד) שקרנו משמחה כשביישו אותם ברבים! ע"י בטחון, אדם יוכה לחיים שבמצוות!

המוסר האמיתי: תחשוב מה אתה, ומי אתה, ומה אתה יכול להיות באמת

בשביל לישון!!! התועלת מהמאמר הבא הוא רק למי שמתחזק ממנו. אם אתה מרגיש רפיון או ייאוש מהמאמר, אז תחכה למצב שתוכל להתעורר ולהתחזק ממנו, או תניחו ויספיק לך דברי הרמח"ל הנ"ל! מובא בשם הגר"א בספר דברי אמת (אשר מחברו היה גאון אחד מגאוני הדור שלפנינו אשר חפצו היה בעילום שמו, וכבר 13 נודע שהמחבר הוא הגאון רבי אלכסנדר משה לפידות זצ"ל מראסיין, נדפס בוילנא בשנת עת"ר, בתחלת הספר, דברים נוראים אחדים) הנה ראיתי להדפיס בראש הספר הזה הדברים הנוראים אשר כתב גאון הגאונים החסיד רבינו אליהו מוילנא זצוק"ל בענין פטירת האדם לבית עולמו בשעה שמוליכין אותו לקברו, אשר אם האדם יעמיק להתבונן בהם אז בוודאי תאחזנו חיל ורעדה ומורא גדולה תעלה על ראשו ויתחזק בכל כחו להיות סור מרע ועשה טוב והבא ליטהר מסייעין אותו ואז ייטב לו בזה ובבא.

ואלה המה דברי קדשו: בעת שמוליכין את האדם מביתו לקברו, אז תפקחנה כל חושי ורואה מה שלא היה יכול לראות בעת חיותו, ומראין לו עונשי הגיהנום ותענוגי הגן עדן, ורואה איך כלה ימיו בהבל וכל כספו וזהבו אשר עמל עליהם הם לצנינים ולחוחים בעיניו, כי בעבורם קנה לנפשו עונשי הגיהנום, גם הפסיד תענוגי הגן עדן ויתבונן אז בשכלו הוך כמה תענוגי גן עדן הפסיד בעוה"ז, כי יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב, וכמה שעות היה בכל ימי חייו אשר הלכו בבטלה אשר בכל שעה ושעה היה יכול להרויח גן עדן בתענוגים נפלאים אשר עין לא ראתה, ומחמת גודל התשוקה אשר הוא רוצה להתענן שם והוא אינו יכול ליכנס שם מחמת שהוא מלוכלך בצואת עונותיו, הוא מרוצה להעניש בגיהנום בעונשים קשים ומרים, רק לבוא אח"כ לתענוגי הגן עדן. ואין בכח אדם לצייר גודל שברת לבו וחרדתו. ואם היה לאדם בעוה"ז אחד מאלף אלפים חלק מהצער שיש לו שם בעוה"ב יהיה מוכרח למות מחמת שלא היה יכול לסבול גודל הצער, רק בעוה"ב נותן לו הקב"ה כח שיכול לסבול זה הצער. ואז גודל תשוקתו שיתנו לו רשות לחזור לביתו ולעסוק בתורה ועבודה כל ימי חייו. וממרט שערו ראו וקורע את בשרו ואומר אוי לי איך החלפתי עולם בתענוגים נצחיים על עולם חושך והצער הזה קשה לו מכל יסורי גיהנום, ע"כ. (מאמר זו היה חביב במיוחד על רבנו גרשון ליבמן, וחזר עליו אין סוף פעמים. כן כתב בקונטרס איש על דגלו, נדפס בסוף ספר דגל המוסר, עמ' 52). אבל יש לדעת שרבנו היה חזק במיוחד, אבל לנו לא כדאי לקרא את המאמר הזה כל הזמן, כי הוא יכול לקלקל, ומספיק לקרא אותו מירי פעם, כדי לתת לעצמנו דחיפה!

במשנת רבי אהרן כתב, שאדם יהיה בסוף, מה שהוא מאמין שיוכל להיות. מה שאינו מאמין שיוכל להיות, הוא לעולם לא יהיה. לכן חשוב מאוד שהאדם יחשוב מחשבת אמת מה הם כוחותיו, ומה מצפה השי"ת ממנו, לא ביחס לאחרים כלל אלא רק לפי הכוחות המיוחדים לו. ואם יש לו רב שמכיר אותו ויכול להדריכו, אין דבר טוב מזה!

ועי' בדרך עץ חיים (נדפס בהרבה ספרי מסילות ישרים בסוף הספר), וזה לשון קדשו על כן יאמרו המושלים בואו חשבון, הלא הא ימיו עומד לחשוב חשבון עסקיו, עסקי חיי שעה, ולמה לא ישים אל לבו אפילו שעה אחת גם לזאת לחשוב מחשבת ממש: מה הוא? ולמה בא לעולם? או מה מבקש ממנו מלך מלכי המלכים הקב"ה? ומה יהיה סוף כל ענייניו? זאת היא התרופה היותר גדולה וחזקה שתוכל להמציא נגד היצר! והיא קלה ופעולתה גדולה ופריה רב! שיעמוד האדם בכל יום לפחות שעה אחת פנוי משאר כל המחשבות לחשוב רק על הענין הזה שאמרת, ויבקש בלבבו, מה עשו הראשונים אבות העולם, שכך חשק השם בהם? מה עשה משה רבנו ע"ה? מה עשה דוד משיח השם? וכל הגדולים אשר היו לפנינו? ויעלה בשכלו מה טוב לאדם כל ימי חייו לעשות כן גם הוא וטוב לו! אז יתורו מחשבותיו לדעת באיזה מצב הוא נמצא ועומד לפי הנרצה וכו'.

כלל הדברים, האדם שאינו חושב על זה קשה לו מאוד מאוד להגיע אל השלימות, והאדם החושב על זה קרוב אליה מאוד!!! ... לא ימעיט מלהיות לו קביעות זמן לפחות לשים אל לבו אם מעט ואם הרבה, כי אז יצליח את דרכיו ואז ישכיל! ועי"ש עוד.

[הנה בדרך כלל אנחנו ממליצים ללמוד רק מוסר חיובי, והדברים דלהלן, יכולים להישמע שליליים, אבל לאור האמור למעלה, שהאדם לא ייתבע למה אינו מה שהחבר, אלא מה שהוא בעצמו היה יכול להיות לפי כוחותיו המיוחדים לו, נבין גם במאמר הבא, את הצד החיובי; ואם אמנם זה דורש מאיתנו לא לישן בעוה"ז, אבל באמת לא באנו לכאן

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557,
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

נהנית מהגליון?

לתרומות:
בירושלים: 0504199693
בית שמש: (הר"ר יצחק לב ארי הי"ד) 0504121613
בני ברק וקרי"ס: 0504154557
לאמריקה: +13478604298